

Imani Belgium
VZW

NIEUWSBRIEF

9 januari 2019

Dertiende jaargang - Nr.30

Voorwoord

Het was al weer twee jaar geleden dat we met het voltallige bestuur van Imani Belgium in Oyugis waren. En er was werk aan de winkel. Daarom besloten we om met zijn allen nog eens de oversteek te maken. Geladen als pakezels vertrokken we op 25 oktober op Schiphol met elk wel 50 kg bagage die we, na een voorspoedige reis, 's anderendaags veilig hebben afgeleverd in Oyugis. Tot 15 november hebben we ons bezig gehouden met de evaluatie van de lopende projecten, hebben veel contacten gehad met de vrouwengroepen en interessante gesprekken gehad met de jonge vrouwen van Snit & Naad, Haartooi en Koken en met onze studenten en de nieuwe kandidaten die graag in het studenten-programma zouden opgenomen worden. Doch een zeer belangrijke opdracht was de bouw van nieuwe klaslokalen voor de beroepsopleidingen, die de dringende nood aan ruimere en betere lokalen moest oplossen.

We waren ook vereerd met het bezoek van Nico Vandaele en Catherine Decouttere, twee professoren van het "Access-to-Medicines Research Center KU Leuven", waarvan je verder in deze nieuwsbrief het verslag kan lezen. En Leo trok weer zijn witte stofjas aan om zijn kennis te gaan delen met de studenten verpleegkunde en klinische geneeskunde van het St.Jozeph ziekenhuis in Nyabondo. Zijn verslag vind je in onze volgende nieuwsbrief.

Hoewel het voor ons allen een zeer drukke tijd was hebben we met volle teugen genoten van de hartelijke ontvangst, de gastvrijheid en de intense beleving en we zijn dan ook met een zeer goed en positief gevoel weer naar België gekomen.

Maar ook in België wachtte ons nog een heleboel werk. Een druk werkjaar werd succesvol afgesloten met de kerstmarkten en het fantastische kerstconcert met Barbara Dex, Sandrine en Gospelkoor Voices.

Op naar de uitdagingen van 2019. We hebben nog een lange weg te gaan.

*WE WENSEN JULLIE ALLEN EEN BRUISEND SPRANKELEND
STRALEND EN SCHITTEREND GEZOND EN GELUKKIG ZORGeloos EN
PRACHTIG NIEUW JAAR*

Frans Van Miert

Zijn we wel goed bezig? (Deel 1)

Maak je daden sterker dan je woorden, en je dromen groter dan je angsten, volg je hart in alles wat je doet.

Zijn we wel goed bezig? Een vraag die we ons toch meermaals stellen. Toen we in 2014 de start maakten van het Imbeke Opleidingscentrum hadden we een aantal doelen voor ogen die we wilden realiseren. De dromen waren groot, het geloof, het zelfvertrouwen en de wil om te slagen niet minder. We droomden het Centrum als een toevluchtsoord, een veilige haven, een tweede kans, een rustplaats, een plaats voor ontmoeting en verbondenheid, een poort naar een betere toekomst, een luisterend oor, een uitgestoken hand naar alle mensen jong en oud op zoek naar troost, hulp, bevestiging, genegenheid, hun eigen ik.

Zulke dromen geven je een positief gevoel en energie. Echter dromen zijn gratis, de realisatie niet! Als de cijfers op tafel komen volgen de vragen en de eerste twijfels. Gaan we dit aankunnen? Hoeveel tijd en energie gaat dat kosten? Waar vinden we de nodige middelen? Zullen we onze sponsors kunnen overtuigen om mee te stappen in dit project? Wordt het geen sprong in het diepe? Staat de plaatselijke bevolking open voor een bredere maatschappij, zijn ze bereid om buiten hun clan, hun groep en hun vertrouwde omgeving te treden en zullen ze de weg vinden naar het Centrum? Allemaal vragen die niet beantwoord worden als er geen actie wordt ondernomen. Angst is een slechte raadgever. Angst mag de droom niet doven.

Een ding was duidelijk. Tijdens onze bezoeken in de voorgaande jaren raakten we, door de contacten met de mensen en door de huisbezoeken, meer en meer overtuigd van de noodzaak voor een plaats waar mensen kunnen samenkomen, ervaringen en kennis kunnen uitwisselen, vaardigheden kunnen aanleren, een tweede kans kunnen krijgen op onderwijs en scholing. Die overtuiging werd met de jaren sterker en tegelijkertijd groeide de droom.

Zijn we wel goed bezig?

Onderwijs: STUDENTENSPONSORING.

De sponsoring van elf studenten in 2006 werd de aanleiding tot de oprichting van onze vzw. Het aantal steeg jaarlijks en daardoor zullen vijftig studenten voor het schooljaar 2019 steun ontvangen van Imani Belgium.

Als wederdienst aan de gemeenschap komen de studenten tijdens de vakantie gedurende vijf halve dagen helpen bij het onderhoud van de tuin in het Imbeke Centrum. Onze gelijktijdige aanwezigheid kwam dus goed uit om op 2 november met elke student afzonderlijk eens een babbeltje te maken. De laatstejaars van het middelbaar waren er deze keer niet bij omdat ze nog volop bezig waren met het afleggen van het nationaal examen. Eén na één ontvingen we hen in het kantoor. Sophie die het studentenprogramma in goede banen leidt en de studenten ook van nabij volgt overhandigde hen telkens hun laatste rapport met de

vraag: “ vertel eens wat je niet zo goed vind “. Je zag dat zowel de meisjes als de jongens zich niet op hun gemak voelden bij deze vraag. Natuurlijk waren de resultaten niet voor alle vakken schitterend, in de meeste gevallen zeker niet voor wiskunde en chemie, enkele uitzonderingen te na gesproken. Het was helemaal niet onze bedoeling om hen met een opgestoken vingertje ter verantwoording te roepen. Tijdens het schooljaar zorgt Sophie wel voor de nodige directieven. Wie goed presteert wisten we door de brieven en rapporten die we elke trimester ontvangen. We wilden weten hoe ze zich voelden, hoe hun leven veranderd was maar ook waardoor ze nog gehinderd werden. Daarom grepen we in en herformuleerden we de vraag bij het overhandigen van hun rapport: “Wat vind je positief? Waar ben je fier op?”. De nieuwe aanpak werkte, de spanning verdween van hun gezicht.

Boval had in december 2016 een maand lang meegewerkt aan de bouw van de keuken. We waren dus geen vreemden voor elkaar. Omdat de zinnen op gekapt stro begonnen te lijken dachten we dat hij toch nog gestresseerd was. “Hey Boval, je moet niet zenuwachtig zijn, we kennen elkaar toch!”. Schieten Boval en Sophie in een lach en zegt Sophie: “Boval is een stotteraar”. Een maand lang stond ik met hem op de bouwwerf en nooit was het me opgevallen. Waarschijnlijk werd hij verraden door zijn enthousiasme om iets te gedreven voor zijn zaak te pleiten. Later liet Sophie ons nog weten dat niemand in het dorp erin geloofde dat Boval ooit naar de middelbare school zou gaan. Volgend jaar studeert hij af, waarschijnlijk met een D op zijn diploma. Maar zelfs dat is voor hem nog van onschatbare waarde voor zijn zelfbeeld en zijn vertrouwen.

Kevin Ochieng en zijn broer Morris Oduor kwamen samen. Beide broers zijn goede studenten en hoewel ze in leeftijd verschillen zaten beiden in 2018 in het tweede middelbaar (Form 2). Morris, de jongste van de twee broers, neemt het woord en doet zijn verhaal over hun familiale toestand. Hoe de thuissituatie misgroeide en hoe vooral zijn broer Kevin daar slachtoffer van was. Kevin werd op twaalfjarige leeftijd ondergebracht bij een oom die hem als gratis werkkraacht gebruikte door hem bijvoorbeeld om twee uur s’ nachts uit zijn slaap te halen om met een ossenspan zijn velden en die van andere boeren te ploegen . Het verblijf bij zijn oom heeft sporen nagelaten en dat is nog steeds te merken aan de inhoud van Kevin’s brieven. De broers wonen nu bij een oudere broer en vinden daar de rust die nodig is voor hun studies.

We hebben de indruk dat Beatrice er wat teruggetrokken bij zit. “Wel Beatrice, spreek toch wat luider, je moet vertrouwen hebben, je bent een zeer goede studente”. “Ik ben zeer zelfzeker”, was haar antwoord. Dat was meteen duidelijk. Toch leuk om op die manier eens op je plaats gezet te worden.

Onderwijs werpt vruchten af. We spraken met zelfbewuste jonge mensen met dromen, idealen en plannen voor de toekomst, al dan niet realistisch, maar wat doet dat er toe. Hoewel niet onbelangrijk, zagen we voorbij de A’s, B’s, C’s en

D’s op hun rapport, vooral meisjes en jongens die positief in het leven staan en jaar na jaar aan zelfvertrouwen winnen.

Enkele dagen laten ontvangen we de kandidaten die een aanvraag deden om vanaf volgend schooljaar gesponsord te worden. Mede dankzij een aantal toegewijde studentensponsors slaagt Imani er in elk jaar een budget te voorzien om studenten te helpen om hun studies te betalen. Vorig jaar werd het

aantal studenten opgetrokken van dertig naar veertig. Van de veertig studenten die in 2018 op de lijst stonden, zijn er tien die in 2018 het secundair onderwijs beëindigden. Dus er is plaats voor tien nieuwe studenten. Met de hulp van Sophie heeft Flo(rence) een lijst samengesteld van alle gegadigden met de namen, leeftijd, schooluitslag en de familiale situatie. Het werk is dus goed voorbereid en vooral de familiale situatie werd vooraf onder de loep genomen. De lijst telde niet tien maar wel twintig nieuwe kandidaten die volgens het oordeel van Sophie ruimschoots in aanmerking kwamen voor sponsoring. Geen tien, maar twintig! Dat zijn er tien extra! Dat zou betekenen dat vijftig studenten op de lijst voor schooljaar 2019 komen staan. Een penningmeester krijgt daar toch wat klamme handjes van.

Ze kwamen al dan niet vergezeld van hun moeder, grootvader, tante of voogd. Een beetje onwennig, gespannen en bang om niet toegelaten te worden tot het programma. Allen willen graag verder studeren maar die droom ligt voor een deel in onze handen. We horen verhalen van ouders die ziek zijn, moeders die hun groot gezin nauwelijks te eten kunnen geven, mislukte relaties die een gezin in armoede storten, vader of moeder die uit het beeld verdwijnt, meisjes en jongens die na het lager onderwijs geen kans kregen om verder te studeren, tantes met een groot gezin die er de zorg voor neven of nichten bij kregen, een grootvader die komt pleiten voor zijn kleindochter die, na het overlijden van de moeder, door hem wordt opgevoed vanaf haar achtste levensmaand, jongens en meisjes die jaarlijks ettelijke dagen, soms weken, van school zijn gestuurd omwille van onbetaalde schoolrekeningen....

Sophie vraagt Ireen of ze even in de gang wil wachten. Ireen kwam samen met haar moeder. De moeder wil haar verhaal doen, maar zonder dat haar dochter er bij is. Toen haar man in 2007 stierf werd ze door haar schoonbroer verjaagd uit het kamp van haar man. Zo kwam ze van Nyakach in Oyugis terecht en werd door omstandigheden gedwongen om in een bar te werken om in het levensonderhoud te voorzien voor haar en haar drie kinderen. Ze wilde echter niet dat haar opgroeiende kinderen, omwille van haar beroep, gediscrimineerd en bekeken zouden worden en ze

besloot om ander werk te zoeken. Sedertdien doet ze de was en de strijk voor andere mensen, een slecht betaalde job. Ireen is een goede studente en kan zeker nog beter doen als ze in alle rust kan studeren.

Dit zijn voor ons moeilijk momenten. Mee beslissen over de toekomst van jonge mensen is een zware opdracht, vooral als we daarbij de financiële consequenties niet uit het oog mogen verliezen. Zoals zo vaak al is gebeurd wint ook deze keer het hart het van de vrees. We zullen nog maar eens wat harder werken, hier en daar wat verschuiven en herschikken. Een moeder met borstkanker die van blijdschap en ontroering de handen voor de ogen slaat, meer dan twintig opgeluchte en lachende mensen zijn een extra inspanning meer dan waard.

Voor 2019 zijn het dus vijftig studenten. Het zou me niet verbazen als het er één-, twee- of drieënvijftig zullen zijn wanneer we half januari de definitieve lijst ontvangen. Who cares! Wat doet het er toe!

Met het Imbeke opleidingscentrum heeft Imani Belgium een duidelijk doel voor ogen. Een logisch gevolg daarvan is dat we alleen nog in gebouwen investeren in functie van de uitbouw van het Centrum, echter zonder daarbij een star beleid te volgen. We hebben altijd de soepelheid aan de dag gelegd om in te spelen op acute noden en behouden ons steeds de vrijheid voor om al eens een zijpad te bewandelen zoals de ondersteuning van de Sinogo kleuterschool.

Onderwijs: SINOGO KLEUTERSCHOOL

Kleuteronderwijs ligt nog steeds niet voor iedereen binnen bereik. Voor kinderen die ver van een school verwijderd wonen is het dan ook niet vanzelfsprekend dat ze naar de kleuterschool gaan. Om aan die nood tegemoet te komen startte de Sinogo vrouwengroep een eigen kleuterschool onder leiding van ervaren kleuterleidster Mary Odhiambo. In 2018 bouwde Imani op hun vraag een bescheiden lemen

klaslokaal en dertig kleuters kregen een mooi uniform. Op 8 november hebben we een bezoek gebracht aan het schooltje. We werden hartelijk ontvangen door de moeders en door het schoolbestuur. Mary loodste ons direct het schooltje binnen om op een zeer enthousiaste en aanschouwelijke wijze te tonen hoe en met welke bescheiden middelen ze aan de kleuters les geeft. Niemand wordt uitgesloten. Zo maken een jongetje met het syndroom van down en een meisje met beperkt gezichtsvermogen als gevolg van hersenvliesontsteking, gewoon deel uit van de klas. En zo meldt men ons, de groep breidt nog steeds

uit. Waarna de vraag komt of Imani het mogelijk acht om een tweede klas te bouwen. Deze beslissing houden we nog even in beraad. Eerst afwachten wat dit nieuwe jaar ons oplevert. We beloofden wel te zorgen voor vier banken, didactisch materiaal en uniformen voor de nieuwkomers.

Frans Van Miert

KU Leuven Bezoek aan het Imbeke Centrum en het Assisi Dispensarium in Oyugis

---

Inleiding

Onderzoekers van de Universiteit van Leuven werken momenteel aan het uitdenken van de optimale bevoorradingsketen voor nieuwe anti-Aids geneesmiddelen in Afrika. Dit alles in het kader van een nieuw langwerkend anti-Aids middel en mogelijks later een toekomstig Aids vaccin van Johnson & Johnson.

Daarom hebben we hen de mogelijkheid geboden een deel van hun “veldwerk” te doen via het Imbeke Centrum en de Assisi kliniek. Op 29, 30 en 31 oktober waren Prof. Dr. Nico Vandaele en Ir. Drs. Cathérine Decouttere bij ons te gast in Oyugis. Hun interessegebied was vooral: “hoe geraakt de gewone Afrikaan in een achtergestelde landelijke regio aan zijn/haar medicijnen” en “hoe wordt de laatste stap (of kilometer) overbrugd om medicijnen te bezorgen aan de armsten onder de armen”. En verder nog ... “hoe moet dat daar dan met medicijnen die in de koelkast moeten bewaard worden als bijna niemand een koelkast heeft en de elektriciteit geregeld uitvalt?”

De mobiele kliniek-dag en gesprekken met vrouwengroepen in het Imbeke centrum, alsook de gang van zaken in de Assisi kliniek met daarbij discussies met gemeenschapswerkers, patiënten en HIV-weeskinderen, stonden hoog op hun agenda. Naast bezoeken aan het Imbeke centrum en de Assisi kliniek organiseerden we voor hen ook bezoeken aan diverse ziekenhuizen in Kisumu en Nyabondo.

Lees op de volgende bladzijde het verslag van Nico en Cathérine, dat ze speciaal voor onze nieuwsbrief hebben geschreven.

Leo Versteynen

“Dichter bij patiënten en bij de mensen in de arme gemeenschappen zullen we nooit geraken...”

Van 29 tot en met 31 oktober bezochten we als team van de KU Leuven, het Imbeke project in Oyugis in West-Kenia. Onze dagen waren gevuld met verschillende bezoeken aan ziekenhuizen, gezondheidsinstellingen en gemeenschappen, om zo contact te krijgen met gezondheidswerkers, zorgverleners, klanten van zorginstellingen en gemeenschapswerkers.

De klemtoon lag op HIV gerelateerde toegang tot geneesmiddelen en toegang tot gezondheidszorg. Dankzij het Imbeke centrum kregen we de unieke gelegenheid om contact te leggen met de gezondheidszorg op verschillende niveaus in de regio, variërend van (gespecialiseerde) ziekenhuizen (niveau 5) tot gezondheidswerk op niveau 1 (door gemeenschapswerkers) in Kisumu, Nyabondo en Oyugis. We hebben ook de kans gekregen om de maandelijkse mobiele kliniek activiteiten te volgen in het Imbeke centrum op 31 oktober. We hadden voornamelijk twee belangengroepen voor ogen: gezondheids-/gemeenschapswerkers en hun klanten, de patiënten. Zij deelden met ons hun uitdagingen en hun creatieve manieren om de vele

Het KU Leuven team samen met de gemeenschapswerkers tijdens een bijeenkomst in het Franciscus van Assisi dispensarium

Het KU Leuven team samen met vrouwengroepen in het Imbeke Centrum

obstakels te omzeilen die het leveren van medische diensten in arme streken vaak in de weg staan. De klanten, met inbegrip van HIV patiënten, weduwen en wezen, deelden hun persoonlijke en ontroerende getuigenissen met ons, zowel over de ziekte zelf, als over het leven met HIV en de sociale en familiale gevolgen. Onze algemene indruk werd gedomineerd door de duidelijk aantoonbare moed van zowel de gezondheids-/gemeenschapswerkers en de patiënten, om niet bij de pakken te blijven zitten. Iedereen die we ontmoetten was vastberaden om er iets aan te doen, zelfs in situaties met extreem beperkte middelen. Hun basisgedachte daarbij was dat samenwerken met lotgenoten zeer de moeite loont om verder te geraken.

We wensen het allerbeste toe aan het Imbeke initiatief en zijn mensen. We rekenen erop dat wij door ons academisch werk kunnen bijdragen tot het kostbare werk dat gebeurt op het terrein. De aan de gang zijnde bouw van nieuwe klaslokalen is slechts één uitdrukking van de energie en het initiatief van de mensen van Imani Belgium vzw en het Imbeke Centrum.

**Nico Vandaele en Catherine Decouttere,
Access-to-Medicines Research Center KU Leuven**

Het resultaat van veel vrijgevigheid en noeste arbeid: DRIE NIEUWE KLASLOKALEN!

Bouwen van drie klaslokalen voor haartooi, snit & naad en kinderdagverblijf. De werken werden aangevat op 29 oktober 2018 met studenten (vakantie) en lokale stielmannen. Bij onze terugkeer op 15 november stonden twee klassen klaar voor de dakwerken, van de derde klas waren de funderingswerken voltooid.

Vandaag, 9 januari, zijn de dakbedekkingswerken van de drie klassen voltooid. Volgen nog de plaatsing van afvoergoten, plafonds, ramen en deuren, de bevloering en schilderwerken.

De cursisten zien er reikhalzend naar uit om de klassen in gebruik te nemen.

Imani Belgium op Kerstmarkten in 2018

Naar goede gewoonte neemt Imani Belgium deel aan tal van kerstmarkten in onze regio. Want voor onze projecten is veel geld nodig, en elke euro telt. Traditioneel verkopen we daar chocolade schilfertruffels en kaarsjes. Dit jaar kwamen ook wenskaarten van de hand van Rita Mariën op de toonbank. Hier het relaas en enkele foto's van onze activiteiten in 2018 op dit vlak.

Foto 1

De eerste in de rij was de multiculturele kerstmarkt van Turnhout in het Heilig Graf Instituut, Baron Frans du Fourstraat te Turnhout, op 1 en 2 december, georganiseerd door "De 7de Wereld". In de editie van dit jaar was er ook een ontbijt evenement voorzien op de beide dagen, waarvoor Imani 21 mensen inschreef. De weersomstandigheden waren niet ideaal dat weekend, met als gevolg dat de opkomst niet optimaal kon genoemd worden. Een kiekje genomen op onze stand zie je op [foto 1](#).

De volgende in de reeks was de kerstmarkt georganiseerd door medewerkers van Janssen Pharmaceutica N.V. die actief zijn in een vzw. Tot 30 vzw's namen deel, en het bedrijf stelde een plaatsje op de campus van Beerse 1 ter beschikking om dit te organiseren op dinsdag 11 december. Het ganse evenement kaderde in "De Warmste Week" van STUBRU. Hier konden we aardig gebruik maken van onze nieuwe tent, speciaal voor zulke gelegenheden aangekocht. Foto 2 toont ons, klaar voor de start van de massale toeloop van Janssen medewerkers tijdens de middagpauze, bij fris maar stralend weer.

Foto 2

Traditioneel is er ook de jaarlijkse kerstmarkt van Oud-Turnhout; dit jaar op 15 december. Ook hier speelde het weer ons parten. Maar de vele kennissen uit Oosthoven/Oud-Turnhout en omgeving maakten de verkoop goed. Op foto 3 zie je onze opstelling op het marktplein van Oud-Turnhout.

Foto 3

Tenslotte, bij Nike in Laakdal was er ook nogmaals de kerstmarkt, ditmaal op 22 december, waar de "Pancake Buddies" naar jaarlijkse gewoonte een pannenkoeken-slag organiseren ten voordele van Imani. Ook dit jaar werd er weer voldoende beslag gemaakt voor overheerlijke pannenkoeken. Je ziet de Pancake Buddies bij hun stand op foto 4.

Foto 4

In de marge van al die kerstmarkten kwamen er ook nog een aantal bestellingen voor truffels binnen vanwege een bedrijfje in Temse, medewerkers van Janssen Nederland, vrienden en kennissen. Alweer een geslaagde campagne door en voor Imani Belgium vzw met veel inzet, maar ook veel voldoening. Op naar Kerstmis 2019 !

Leo Versteynen

Inzameling

Veel mensen gaven reeds gehoor aan onze oproep. Zo konden we reeds heel wat kleding en schoenen bezorgen aan Wereld Missie Hulp voor het goede doel. Daarmee worden mensen geholpen die het niet breed hebben of ronduit arm zijn, mensen van bij ons en mensen uit de derde wereld.

Organiseer een actie in je familie, in jouw vereniging of in je vriendenkring. We komen de ingezamelde kleding dan zelf ophalen. Heb je vragen, bel 0499708844